

NEDA KOVAČEVIĆ

STRAH

D

GLEDALA

www.meta-fora.org

NEDA KOVAČEVIĆ

STRAH OD OGLEDALA

Metafor@
2005.

SOBA OGLEDALA

1.

Iz oka nekog tuđeg
moja suza kane
moja grud
inog uzdah rodi.
Bojazni mojom
drugi drhti
u odaji ovoj.
A sve sam ja
u meni sve.

2.

Tuđ stih neki nečujno
u pesmu sleteo
po rečima se razlio
i mojim mi se pričinio.

Ili je prvo možda
pripadao meni,
pa odbegao,
i nekom drugom
pesmu naselio.
A onda mi se
nepokajnički
drugačije isti
vratio.

OGLEDALO

1.

Jedna muzika prouzrokuje
tišinu.

Čije su ono oči s druge
njene strane?

Šta one usne tako privoli
staklu?

I zašto sad pred
večnošću

u srči oči leže
i plaču?

2.

Običaj sujeverni
naopako sećanje
na Reč Božju.
Prekrijmo ogledala
sada,
dok još
smo tu.
Skinimo veo
tek po odlasku.
Lik stvarima
dajući,
naš vlastiti
stičemo.

3.

Strah pohodi
svaki susret s
ogledalom.
Možda što
tamo tek
jesmo.
Jedino odraz
sušt izriče.

S IZNEVERENIM BOGOVIMA

1.

BUDUĆNOST SUNCA

Za tu svetlost ipak smo preslabi.
Ima jedna ćutljiva belina u nebu.
To je doba koje pokušava
da nađe put ka horizontu.
Isuviše reči ispunjava taj krug

2.

PESMA SIROMAHA NOVCEM

So'ne ma'ta'not yeech'ye.

Blago Tebi, Sunce, kad
Ti reči moje istinitost
ne troše.
Zavidim Ti, jer si krv
moja, i Vid jedini.
Ime Ti ispaštam,
u njega jade već naselih,
i sreću svoju na nj
navikavam.
Zavidim Ti što mi tako
u šake se bacaš i
izdaješ ih.
O, odrekla bih Te se kad
bih Te umela kazati
rečju koja bi me
ugrejala.
Osudila bih Te da mi i
kroz hleb prođeš.
O, Sunce moje, blago Tebi
kad možeš da ogreješ sve
što jedan čovek ima,
spuštajući mu se do
zena.

3.

POHVALA VETRU

Milani

glas
opalog lišća
probuđeni val
jedro ozareno
i
ponosni steg
maglomor
i
cvet
i
hleb
dodir bića
tvoj
glas

4.

DUG VETRU

Plavi vetar
uznemiruju grane
koje još
nisu odlučile
kako će se zvati.
Beskućnika,
nerado međ
reči puštenog
stihu nemilog,
udomiću
u pesmi ovoj

Užas naš
pred kosmičkom noći
roditelj je Boga.
Ništa bolje ne znajući,
Bog stvara svet.
Užas vlastiti
nas začinje.

VODENICA

Mi stojimo tu, čežnjom
okovani.

Vodi je neophodno
da kroz nas
prođe.

Ali to joj se i ne
oprašta nikad.

Ostavljamo našoj
tišini da voli
budućnost,
koja se već u nas
useljava.

Mi svojim bolima
pripadamo.

I ko da nas oslobodi te
skamenjenosti,
što je sama sebi
muzika?

SLOVO IKONOPISCA

Andriji Srdiću

Ne možeš naslikati
nebo.
Plavetnilo nije bit
suština je
svetlost.
Ne možeš naslikati
magnet
već samo komad
čelika.
To što zovemo
noć,
ili stud
metalni
nemoći je čedo,
neodoljivo privlačni
beg od smisla.

IKONA

Miri Srdić

Ime Božje
izgovoreno bojama.
Prozor na Onu Stranu,
granica između svetova
pasoš za večnost.
Gasi požar strasti
i sujeta sveta ovog,
pripitomljava gordost.
Iz svetlosti iznikla
slika budućeg veka.
Krepim se njenim
neshvatljivim postojanjem.

KO NIJE GREŠAN...

Kamen koji misli
progovara padom
u vodu.

Ostaje da
plovi,
ne tone.

Koncentrični krugovi
talasa
čuvaju ga od iskušenja
samodopadnosti.

... U NJEMU STOJIMO I ON U NAMA...

Svaki je čovek
hram Božji
što sebe skrnavi
samoljubljem.

Svaki je čovek
Molitva Gospodnja.
Nemi krik
protiv sopstvene
uzaludnosti.

Svaki je čovek
Sveto Trojstvo.
U ime Duše
i Srca
i Svetoga Uma
Amin.

* * *

Danici Santovac

Mi smo
zvezdana prašina.
Pogled naš
k nebu
traži put
do nas samih.
U susretu
očiju i zvezda
hrlimo k
tajni sveta.
Iskra smo
prediskonske vatre.
Dubinu vremena
skriva naša
najdublja nutrina.

* * *

Lutamo između svetova.
Granice su priče,
delovi Velike Pripovesti.
Pripovedač i Slušatelj
iznad su svih granica.
Nema kraja lutanju,
nema kraja pripovedanju.

PRIJATELJI

1.

MAČKA

Oči njene,
prozor u neki
drugi svet,
nevidljivo vide.
Ne drema,
to je duboko
u sebe sišla,
da se svojim
istinskim imenom,
jedino njoj
samoj znanim,
okrepi.

2.

PAS

Verniji Drugom Ja
no sebi.
Očiju sopstvenih
potomak.
Lavež
se rimuje
sa srcem.
Blagoslovena šaka
liznuta.
Rep
kolevka vetrova.
U zubima duša.
Davati je
gospodariti.

.

ŠAKA

Olgi Kovačević

U praznoj šaci
uvek nešto ima.
Na dlanu ponovo
razaznam istoriju.
Ove linije su piste za
poletanje Ikara.
Na dlanu je uvek jedno
srce i stalno
kuca nešto.
Pesma sviće u
dodirima.

ŠTA JE IZA ZIDA?

Šta ima iza ćutljivog zida,
u predelu sumnje i vere?
Da li su uz njega
lestve Jakovljeve,
ili samo strepnja
ćase guta?
Kad odgovor stigne
bićemo daleko.

* * *

Pesma je hodila
po svetovima
i vremenima
tajnom Bića
zaogrnuta
mene rodila
i odletela dalje
k neizbežnom lutanju
Sve to da bi
pronašla svoje
nikom nekazano
ime.

* * *

Sve što je dato ljudima
dato je i pesnicima.
Da ponor u svojoj šaci prevrnu
i sami sebi prste oslepe.
Svi traže buduće spomenike
među zvezdama.
Svejedno im je ko je
poslednji raspeti.
I tek se malo razlikuju
što sećanje na pesnika
u kori se
vetra razlista.

BUDUĆEM KOJI NEĆE PEVATI

Da nisi zreo zamislio vatru
bio bi moj predak.

Da nije Tvoj put u nemom
koraku zapisan
setio bi se predstojećih
tajni.

Kažem: hvala što
Ti je svitac na dlanu
probuđen,
jer ne bi mogao
slutiti pesmu mog
krvotoka,
niti bi mogao znati
da smo čitav krug
oslepljeni prešli.

PESNICI

Niko nam nije rekao
da ponovimo rođenje
proleća.
Dane ostavimo
na rubu tišine.
Učinilo nam se da je
tako trebalo reći.
Pesma je našu noć
lišila neba
i reči nas
pokoriše.

REČI

Budi nem,
ali pre no
što išta kažeš.
Reči sviću nedovoljno sigurne
u sebe,
nepredvidljive prostoru i vremenu,
neukusne vatri.
Između tišine i krika
raspete
jedino nemiru
pokažu put.
Suviše bojažljive za ljubav
pesnika i sveta,
suviše smele za
mržnju između njih.

* * *

Reč stavlja
krinku stiha.
Iz prećuta
pesma niče.
Ne muza dar,
već kod
ustrojstva sveta,
jedno od Načela.

KRAJ DANA

Kraj dana podseća
na kraj sveta.
Tamni purpur preliva se
u crnilo.
A baš tada najviše osećamo
beskonačnost neba.
Valja
ili stegnuti srce
i trajati,
ili ubiti svet.
I ovaj,
i sve druge.

* * *

Svet umire.
Negde spokojno sanja
njegov dželat.
Svet nestaje.
Zašto Nebesa čute,
zašto ne slušaju?
Vrisnimo.
Svet umire,
bez zbogom
nas ostavlja.

Tvoja će suza
vaskrsnuti svetove,
samo, ne pitaj čemu.

MUZIKA

Ko se to s nama našalio?
Zvuk odveć snažan
da bi postojao.
Samo lepota
eha
odista jest.

* * *

Imenom sopstvenim
prorečena,
svukoh ga,
inim se zagruhu.
Zaredih se
muzikom
zavetovah
glasu svome.
Monahinja žitija
podignutih i spuštenih
zavesa.
Vrisak dlanova ukrotih.
Ispovedi čuju
oči moje
kad pred zrcalom
zažmurim.

* * *

Petru Srdiću

Dalek je Tvoj put.
Za daljinom daljina.
Iako nema kraja,
dobro znaš da
taj put nekuda vodi.
Nije još ispevan svet,
nisu upaljena svetla.
Zamišljena belina,
jabuka, krov, ptica,
boje dana,
miris sumraka
i noći,
sve to
zahvaljujući
Tebi postaje.
I premda odeš
nikad Te
ne napušta.

* * *

Ja,
Titanija.
Grotlo vulkana
vlastitog
guta me.
Vatrom sopstvenom
gorim.
Svaki put iznova
pepeo
poredak pčelinji
glas sveg
bitija
i nebitija
sferama
rasipa.

* * *

Gde je bila
moja svest
pre mene?
Kad
licem u lice
stanemo
kazaće možda.

* * *

Stabat Mater...
Requiem...
U minut ćutanja
prerušen eon.
Postojanje
oslobođeno vremena.
Usnuli
će probuditi
nas.

* * *

(Slučajno, u vreme bombardovanja)

Kap voska na papiru,
suza tmine
Niz misao klizi

Zid ozari
tužni osmeh sene

Odjek tišine
onostranke
raskrsnica bez putokaza.

Od nas nedostojnih
sačuvaj se Bože.

SAMOSPOZNAJA - SAMOKLET?

Senima Nikolaja Berđajeva

Žudnja za
ogledalom
žeđ za
samospoznajom
rodi svet.
Ljubav progledala.
Jedini pakao
kojim nas
nagradi,
sloboda.
Samosvešću
zbori.
On moli se
meni.
Za dotikom čezne.
Ne mogu bez
Njega
niti On
bez mene.

Tama kolevka munje
i dete njeno.
Reč Božja neizgovorena.
Samo njen odjek
grudi posećuje.
Otkriljuje ušnu školjku
eho svetla iskonskoga.

* * *

Grom
životvori,
ali ubija.
Munja
vaskrsava.
I to je sva
propoved.

KABBALAH SILENTIAE ASTRALIS

PRELID

U imenu sopstvenom
se ogledamo
u njega ronimo.
Ime je snaga
lozinka za dušu
korak ka bezdanu.
Nema suštine
dublje od imena.
Zato nas u samoći
katkad uplaši
odjek nemi njegov
u sopstvenim
od nas samih
odbeglim očima.

1.

Molitva

Izvan

Reči

Oslobođena

Slovnih

Laguma

Akord

Vatre

Krade

Od

Večnosti

Astralno

Ćuva

Eho

Voda

I

Ćutanja.

2.

Alfe
Dom.
Astralna
Melodija
Kojom
Okrepi
Vatru.
Adam,
Čoveka
Evo,
Vodenog
Istinom
Ćutnje.

3.

Muzika
Isijava
Lik
Arije.
Nemilom
Izrečena
Pesma
Izbavlja
Luč.
Elik sir
Tišine
Ispija
Ćutnju.

4.

Bol

Odnesi

Jačima

A

Noć

Ispuni

Blagom

Asteriksa

Brigu

Ostavi

Vremenu

I

Ćutnji.

5.

Noćna
Arija
Duše
Eterom
Žuri.
Dodir
Ispija
Šumove
Uzdarja
Klonulog
Od
Vetra
Izrečenog
Ćutnjom.

6.

Izdanak
Vekova
Arijom
Noći
Izdane
Slovom
Astra
Vreme
Izostaje
Ćutnji

7.

Muziku

Ispoveda

Rima

Jedinstvom

Akorda

Nepotrošivih.

Izdanak

Progledali

Astralnog

Vretena

Lučom

Osmeha

Vraća

Iskru

Ćutanju.

8.

Mudri

Ikar

Leti

Akordima

Neiskazanog.

Uranja

Moru

Lovorike

A

Dedalu

Elik sir

Netrošivi

O

Večnoj

Istini

Ćutljivog

Uzleta.

9.

Dohodi
Astralnim
Reč
Korakom.
Umornu
Iskru
Vatre
Krepi
Otkrićem
Vode
Izrečene
Ćutljivim
Uvirom.

10.

Ljubavlju

Uzneto

Biće

Izgovara

Neizrecivi

Korak

Uzdarja.

Luč

Akorda.

Zvukom

Iskopan

Ćup

Ustaje.

11.

Muziku
Asteriks
Rađa,
Klik
Uzletelog
Osmeha
Brani
Rečima
Aheront,
Duboki
Odsjaj
Visina
Izbeglih
Ćutanju
Ushita

12.

Korak
Smelog
Eha
Neizrecivog
Izlazi
Jači
Iz
Reči.
Akorde
Duše
Oplemeni
Tajnim
Izgovorom
Ćutnje

13.

Glas

Rude

Eterične

Jabuka

Srce

Kuca

Ehom

Lekovite

Istine.

ARS GRATIA ARTIS

Iz Teslinih munja
Mocartova muzika
Možda spava
Lament nad Beogradom,
Ogrnuti
Glasom Marije Kalas
«Pick and roll» Majkla Džordana
U pogledu neizrecivom
Očiju Grejs Keli.

* * *

Jutros se probudih
daleko od sebe
i videh samo

Glas

dnom bezdana modrog
suze zametnuh,
niknu biser
školjki strpljivih.
Dotakoh več
pepeo
sred plaveti
raspevan

Glas

Ogrnuh se radosno
postojanjem bez trajanja
i doznah Tajnu.

Ogledala više
se ne bojim.

BELEŠKA O AUTORKI

Neda Kovačević rođena je u Beogradu 1961. godine. Objavila zbirke poezije: «Zenica duše» (Sfairos, 1997), «Umesto molitve» (Knj. društvo «Sveti «Sava», 1999)), i roman «[Pozdrav iz crne rupe](#)» Sfairos, 2000).

SADRŽAJ

SOBA OGLEDALA

1.	3
2.	4

OGLEDALO

1.	5
2.	6
3.	7

S IZNEVERENIM BOGOVIMA

1. BUDUĆNOST SUNCA.....	8
2. PESMA SIROMAHA NOVCEM.....	9
3. POHVALA VETRU.....	10
4. DUG VETRU.....	11
*** (Užas naš...)	12
VODENICA.....	13
SLOVO IKONOPISCA.....	14
IKONA.....	15
KO NIJE GREŠAN... ..	16
... U NJEMU STOJIMO I ON U NAMA... ..	17
* * * (Mi smo zvezdana prašina...)	18
* * * (Lutamo između svetova...)	19

PRIJATELJI

1. MAČKA.....	20
2. PAS.....	21
ŠAKA.....	22

ŠTA JE IZA ZIDA?.....	23
* * * (Pesma je hodila.....)	24
* * * (Sve što je dato ljudima.....)	25
BUDUĆEM KOJI NEĆE PEVATI.....	26
PESNICI.....	27
REČI.....	28
* * * (Reč stavlja krinku stiha.....)	29
KRAJ DANA.....	30
* * * (Svet umire.....)	31
*** (Tvoja će suza.....)	32
MUZIKA.....	33
* * * (Imenom sopstvenim.....)	34
* * * (Dalek je Tvoj put.....)	35
* * * (Ja, Titanija.....)	36
* * * (Gde je bila moja svest.....)	37
* * * (Stabat Mater.....)	38
* * * (Kap voska na papiru.....)	39
SAMOSPOZNAJA - SAMOKLET?.....	40
*** (Tama klevka munje.....)	41
* * * (Grom životvori.....)	42

KABBALAH ASTRALIS

PRELID.....	43
1.	44
2.	45
3.	46
4.	47
5.	48
6.	49
7.	50
8.	51
9.	52
10.	53
11.	54
12.	55
13.	56
ARS GRATIA ARTIS.....	57
* * * (Jutros se probudih.....)	58

Neda Kovačević
S T R A H O D O G L E D A L A

Elektronsko izdanje

Urednik
Saša Radojčić

Izdavači
Neda Kovačević i Saša Radojčić

© Copyright by Neda Kovačević

Prvo izdanje, 2005.

Metafor@

<http://www.meta-fora.org>